1. KTERÉHO JSI Z DUCHA SVATÉHO POČALA

Panno Maria, prosíme Tě, vyprošuj nám milost, abychom toužili podle Tvého vzoru plnit vůli Boží, i když hned nevíme, jaký to má pro nás smysl. Děkujeme Ti, Panno Maria, že jsi se podle Božího vedení modlitbou a asketickým životem připravovala na příchod Vykupitele a pokorně jsi svolila stát se Jeho Matkou.

1. Bůh poslal svého anděla k Panně, zasnoubené muži jménem Josef , jméno té Panny bylo Maria.
2. Anděl k ní přistoupil a řekl: „Buď zdráva, Maria, plná milosti!“
3. Maria se ulekla a přemýšlela, co ten pozdrav znamená.
4. „ Neboj se, Maria, nalezla jsi milost u Boha.“
5. „Hle, počneš a porodíš Syna.“
6. „A bude to Syn Nejvyššího.“
7. „Jak se to stane, když nepoznávám muže?“
8. „Duch svatý na Tebe sestoupí.“
9. „Hle, jsem Pánova služebnice, ať se mi stane, jak jsi mi řekl.“
10. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

- Maria nejen pozorně naslouchá Božímu slovu, ale pokorně je též přijímá a uskutečňuje
- uč se od Marie moudrosti. Nejprve se táže na vůli Boží a pak se teprve rozhoduje.
- i pro tebe platí: „U Boha není nic nemožného.“

Náměty k rozjímání :

V tiché komůrce nazaretské dochází k rozmluvě, která má učinit osudový obrat v běhu světa. I řekl anděl Páně: „Zdrávas, Maria! Tys našla milost u Boha pro sebe i celé pokolení lidské. Pán s Tebou. Máš se stát Matkou Syna Božího.“ Jakmile Maria uslyšela poselství, leká se v duši. Pro pokornou dívku je slovo andělovo nepochopitelné. Poznává závažnost této hodiny. Cítí osud lidstva ve svých rukou. Můžeme jen slabě tušit, co se asi dělo v její duši ve chvíli mezi nabídkou anděla a jejím vlastním „Staň se“.

Ctnosti Panny Marie

Láska k samotě – láska k čistotě – poslušnost vůle Boží. Leká se, když je chválena - Bůh si volí pokorné a chudé.

Tajemství vtělení

Ježíš přichází, aby činil vůli toho, který ho poslal, abychom měli život a to v hojnosti. Stal se člověkem, aby nám byl příkladem.

Zvěstování

Stále ještě v Marii doznívají slova Zjevení.: „Hle, počneš a porodíš Syna, dáš mu jméno Ježíš.“ Ten okamžik v ní všechno změnil. Celý život dostal jiný smysl, jiné zabarvení. Dny, týdny ji oddělovaly od této události. Přesto neopadla vlna vděčnosti za milost, že byla povolána za Matku Mesiáše.

Maria je u tebe, když tě zastihne nějaká nečekaná událost. Je u tebe, když ti Bůh ukáže smysl tvého jednání, cíl, pro nějž máš žít. Chce, aby se i tobě dostalo té radosti, která se jí zmocnila.

Jak se to stalo? Duch Nejvyššího zastínil Pannu, i počala Syna Božího. Maria, pronikáš do tajemství Vtělení hloub a hloub a klaníš se víc a víc…Souhlasilas od počátku, jak ses přesvědčila, že jde o vůli Boží. A nyní jásáš, že se Boží plán tak úžasně splnil. Nestačíš děkovat za úlohu, kterou Ti svěřil Bůh. Nestačíš děkovat za to, k jak velkolepým událostem dalo popud Tvoje „Staň se.“

2. S KTERÝM JSI ALŽBĚTU NAVŠTÍVILA

Panno Maria, děkujeme Ti za Tvůj příklad služebnosti, kdy jsi se vydala na dalekou cestu, abys pomohla Alžbětě, a tím se též připravila na příchod Tvého Syna.

Panno Maria, prosíme Tě, vyprošuj nám milost, abychom chápali potřeby svých bližních a snažili se jim pomoci. Vyprošuj nám k tomu trpělivost a radost z jejich šťastných chvil.

1. V těch dnech se Maria spěšně vydala na cestu do hor.
2. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu.
3. Alžbětě se v lůně živě pohnulo dítě.
4. Alžběta byla naplněna Duchem svatým.
5. „Odkud mi to, že ke mně přišla Matka mého Pána?“
6. „Jsi šťastná, že jsi uvěřila!“
7. Maria zvolala: „Má duše velebí Pána!“
8. „Má duše jásá v Bohu, mém Spasiteli!“
9. „Shlédl na svou nepatrnou služebnici.“
10. „Hle, od této chvíle mne budou blahoslavit všechna pokolení.“

- spěchej ochotně pomoci těm, kdo tě potřebují.
- kam přijde Maria, tam začne působit milost.
- uč se od Marie lásce k bližnímu.
- také ty přinášej lidem požehnání.
- podle vzoru Marie a Alžběty mluv jen to, co má cenu.

Náměty k rozjímání :

Maria přichází do domu Zachariášova jako nositelka života. Sám Život jde s ní. Dítě v lůně Alžbětině jásá radostí při jejím pozdravu. Kamkoli přijde, vnáší do duší jaro Božího života. „Maria, která jsi nesla Ježíše k Alžbětě, zavítej i do domu mé duše. Pozdrav ji pozdravem svých úst, neboť tento pozdrav je pro nás životem a svatostí. Učiň, abychom i my, kamkoli přijdeme, byli nositeli Krista.“

Ctnosti Panny Marie

Poslušnost vnuknutí Ducha svatého – skromnost – trpělivost – láska k bližnímu: Spěchá k dílu lásky – nezávidí, ale raduje se s Alžbětou – pomáhá jí tělesně i duchovně – nic nežádá za svou službu.

Tajemství navštívení.

Jak pokorně zdraví Alžběta Marii. Maria svou přítomností všechny posvěcuje.

Alžbětin pozdrav

Vnikat do hlubin jednotlivých slov – Magnificat

Navštívení

Alžběta měla porodit dítě. Maria ji šla navštívit, aby jí pomohla při domácích pracích, ačkoli ona sama to neměla lehké. Vždyť i ona čekala Dítě. Maria je u tebe, když jsi přepracovaný, unavený. Je u tebe, když nemáš čas pro sebe. Ačkoli sám nemáš čas, jsi schopen věnovat několik okamžiků těm, kteří tě potřebují. Pak poznáš, co je to za radost, být tu pro druhé.

Až do dneška zní z judských hor Alžbětin Hymnus žehnající Marii a jako jeho znásobená ozvěna Mariino velebení Hospodina. A vtělený Boží Syn z panenského lůna očišťuje bratrance Jana Křtitele a on plesá radostí. Připojme se k tak vznešenému apoštolátu, nesme Krista těm, kdo ho hledají a čekají.

Kolik požehnání přinesl plod Tvého lůna světu, kolik požehnání mu přináší, kolik požehnání má ještě pro budoucí pokolení až do konce časů!

3. KTERÉHO JSI V BETLÉMĚ PORODILA

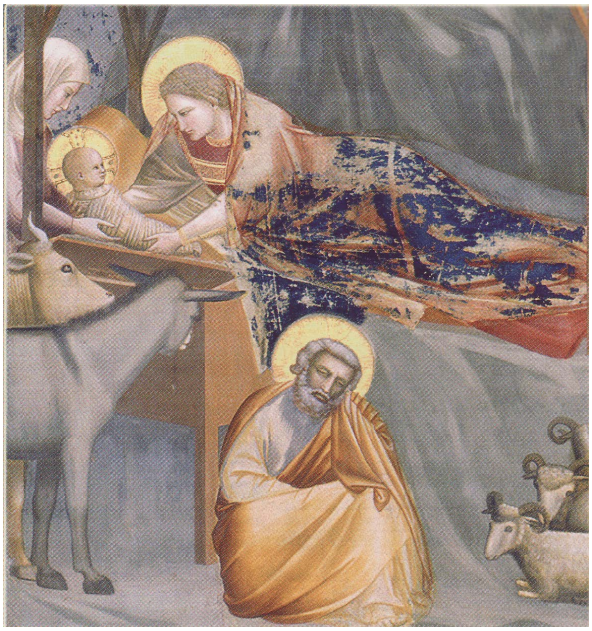

Panno Maria, děkujeme Ti za příklad důvěry v Boha, který Tě těsně před narozením Syna vyzval k dlouhé cestě do Betléma.

Panno Maria, prosíme, ať na Tvou přímluvu u Boha přijímáme s láskou narození dětí, respektujeme společenské zákony a máme lásku ke skromnosti.

1. Císař Augustus vydal rozkaz, aby byl pořízen soupis celé říše.
2. Josef s Marií se tedy odebrali do Betléma.
3. V Betlémě se Marii naplnily dny.
4. A ona porodila svého Syna Ježíše.
5. Pastýři v okolí hlídali svá stáda.
6. Tu u nich znenadání stanul anděl Páně.
7. „Nebojte se, zvěstuji vám velkou radost!“
8. „Dnes se vám narodil Spasitel Kristus Pán!“
9. „Naleznete dítě zavinuté do plenek a položené do jeslí!“
10. „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle ! "

- žij ze síly svého vyvolení a křtu jako Boží dítě.
- když chce duše žít pro „Slávu Bohu….“, musí mít dobrý úmysl.
- podle vzoru pastýřů buď prostý, věřící, zbožný.
- zpívej v Betlémě svého srdce slávu Bohu a pokoj lidem.

Náměty k rozjímání :

Nadešla velká hodina, od které budoucí pokolení budou počítat dějiny lidstva. Má za sebou dlouhou cestu ode dnů prvotního hříchu. A když konečně došla a žádá o vpuštění, nalézá dveře zavřené a je nežádoucí. Takové je přijetí Boží lásky, jež přišla na svět. „Do vlastního přišel a vlastní ho nepřijali.“(Jan 1,11) A právě proto ses stala vzorem a útěchou těm, kteří ve všech dobách nesli a přinášeli Krista. Jako tehdy v Betlémě, zůstává život Ježíšův v chudých a osamělých.

Ctnosti Panny Marie

Poslušnost rozhodnutí císaře – sebezápor – pokora - chudoba – zbožnost (hluboce se sklání před Narozeným)

Tajemství narození.

Kristus se narodil pro nás v největší chudobě – nejvyšší pokora.

Mudrci

Nedají se odradit překážkami – klanění mudrců – příklad naší adorace před Nejsvětější Svátostí.

Narození

Studená, vlhká noc. V chlévě v jeslích leží Novorozeně. Vedle Matka, vyčerpaná cestou, ale šťastná, že Dítě přišlo na svět. Ještě chvilka a objeví se neznámí přátelé, mudrci a pastýři. Připojí se k její radosti. Jak jim byla vděčná, jak se radovala, že někdo zpozoroval narození Dítěte a vzdal mu úctu. Maria provází tvůj život. Těší se z tvých úspěchů, z každého uznání, kterého se ti dostane.

Divuplná noci, kdy se z chudoby zrodil Spasitel vesmíru! Ve skrytosti chléva nadešla hodina narození Páně. Boží láska zazářila lidským očím viditelně**.** Maria, všechno, co se týkalo narození Tvého Synáčka, všechno, co o něm řekli pastýři, andělé a mágové, sis pamatovala celý život.

Pokoj lidem na zemi – to je druhá část andělského poselství. Ježíš přišel, aby zacelil trhlinu hříchu. Chce přinést pokoj především mezi člověka a Boha. Velké ticho ovládne duši toho, kdo se cele Bohu odevzdal. Pane, dej mír našim nepokojným srdcím. Dej světu mír.

4. KTERÉHO JSI V CHRÁMĚ OBĚTOVALA

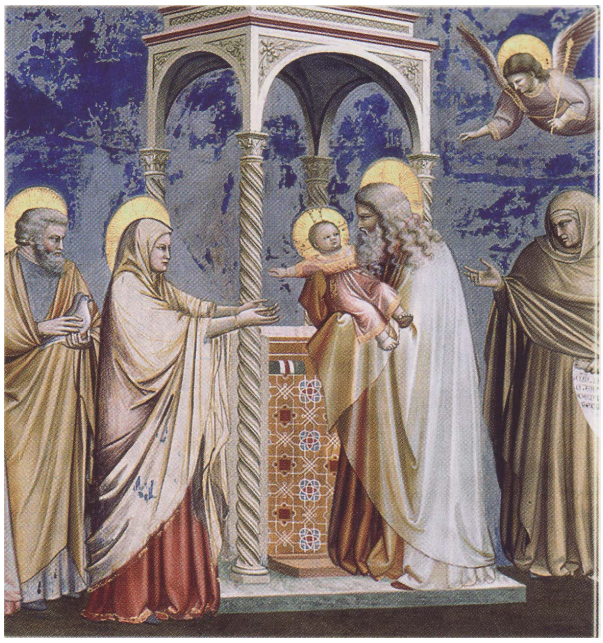

Panno Maria, děkujeme Ti za příklad obětování Ježíška v Chrámu, které jsi vykonala z povinnosti a aby nebylo dáno pohoršení lidem, kteří nebyli zasvěceni do Božího plánu.

Panno Maria, vyprošuj nám pokojné přijetí obtížných životních situací, jako i Ty jsi přijala Simeonovo proroctví.

1. Rodiče přinesli Dítě do Jeruzaléma, aby je představili Pánu.
2. V Jeruzalémě byl člověk jménem Simeon
3. Simeon čekal na radost vyvoleného národa a Duch Svatý byl v něm.
4. Přišel do chrámu, když rodiče přinesli Ježíše.
5. Simeon vzal Dítě do náručí.
6. „Pane, nyní propouštíš v pokoji svého služebníka.“
7. „Vždyť mé oči uviděli Tvou spásu.“
8. „Světlo k osvícení pohanů a slávu svého vyvoleného lidu.
9. Simeon řekl Marii: „Tento je určen k pádu a povstání mnoha lidí a na znamení, kterému se bude odpírat.“
10. „A Tvou vlastní duší pronikne meč.“

- Podle Simeonova příkladu přijmi do srdce Spasitele.

Náměty k rozjímání :

Dva prostí lidé vstupují chrámovou branou do Jeruzaléma. Žena nese na rukou novorozené dítě, muž dvě hrdličky v kleci. Je to Maria a Josef s Božským Dítětem. Uvnitř chrámu se tísní množství lidí. Nikomu z těch, kdo pozorují tento svatý pár, nepřijde na mysl, aby v tomto Dítěti hledal slíbeného Mesiáše. Ani kněz, vykonávající obřad, neví nic o tajemství, které se dokonává v jeho rukou a před jeho zrakem. Tato velká událost se odehrává v srdcích Matky a Dítěte zcela skrytě světu.

Ctnosti Panny Marie

Pokora (jakoby byla nečistá) – chudoba (obětuje holoubata) – velkomyslnost (obětuje co má nejlepšího) – statečnost (přijímá zvěstování svého utrpení)

Simeon

Jak Bůh odměňuje člověka spravedlivého a prostého

Anna

Slouží Bohu modlitbou a postem

Obětování

Chrám v Jeruzalémě je plný lidí. Uprostřed zástupu stojí ta, která sem přinesla na svých rukou svůj Poklad. Přišla, aby jej obětovala Bohu Otci. I ty jsi pro ni něco jako poklad. Dává tě vždy znovu do Božích rukou. Neboj se ani o sebe, ani o své drahé, ani o minulost, ani o budoucnost. Neboj se, že něco ztratíš.

Duch svatý, vůdce spravedlivého Simeona a hlasu prorokyně Anny. Vnukl jim, kdo je Pomazaný Páně! Spolu s nimi Tě velebíme – Spásu, kterou jsi dal všem národům, Světlo, kterým jsi osvítil pohany, Slávu, kterou jsi připravil svému lidu. Maria, slyšelas při Obětování Páně proroctví o sobě i o svém Synu. Maria, blahoslavená jsi, že jsi tomu všemu uvěřila, žes to všechno se svým Synem spoluprožívala, žes přijala Kristův kříž i svůj meč v srdci!

Skrytá oběť za závoj všedního dění. To je správné obětování. Hledá závoj, za který by se skrylo. Kdo chce skutečně obětovat, nechce to dělat před druhými. Svou oběť považuje za samozřejmou povinnost. Nehledá obdiv a pozornost okolí.

5. KTERÉHO JSI V CHRÁMĚ NALEZLA

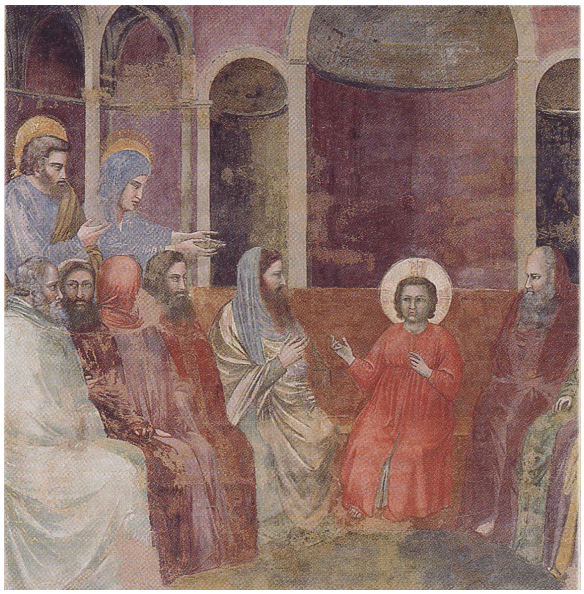

Panno Maria, děkujeme Ti za příklad starostlivosti a trpělivosti při hledání svého Syna, skrze který si plně uvědomujeme, že děti nejsou naším vlastnictvím, jsou nám jen Bohem svěřovány.

Panno Maria, prosíme, vyprošuj nám sílu, abychom přijímali pokorně a trpělivě nečekané změny ve svém životě, podobně jako Ty jsi přijala životní změnu po nalezení svého Syna v Chrámě.

1. S dvanáctiletým Ježíšem šli rodiče do chrámu.
2. Po skončení svátků zůstal chlapec v Jeruzalémě.
3. Rodiče ušli den cesty a hledali ho mezi příbuznými a známými.
4. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma.
5. Po třech dnech ho našli v chrámě.
6. „Chlapče, proč jsi nám to udělal? Hle tvůj otec i já tě s bolestí hledáme.“
7. „Proč jste mě hledali? Nevíte, že já musím být u svého nebeského Otce?“
8. Ale oni těm slovům nerozuměli.
9. On pak s nimi odešel do Nazareta a byl jim oddán.
10. Jeho Matka uchovávala ve svém srdci všecko to, co se událo.

- podle příkladu svaté Rodiny pěstuj pravého rodinného ducha!
- hledej s Marií usilovně i v bolesti Syna Božího
- uč se od Marie statečnosti: Potíže ji činí horlivější.

Náměty k rozjímání

Pouť do Jeruzaléma, jíž se dvanáctiletý Ježíš účastní je první, k níž ho zákon zavazuje. Pro Marii to byl opět krok do hloubky jejího tajemství spoluvykupitelky. Před dvanácti lety stála Maria na témže místě. Tehdy slíbila, že půjde s Ježíšem cestou až do konce. Jako všechny duše spojené s Bohem, tak i Maria cítí blízkost chvíle, kdy si od ní Bůh vyžádá novou oběť. Prohlašuje znovu, že je ochotna protrpět vše těžké, co Simeon prorokoval svými temnými předpověďmi. Pro Marii se tato událost stala předehrou bolestné Kalvárie.

Ctnosti Panny Marie

Poslušnost zákona, zbožnost (spěchá do chrámu, vroucně se modlí,) skromnost.

Tajemství Nalezení

Kristus ukázal, že je třeba plnit vůli Boží, opustit i rodiče, volá-li Bůh. Máme být tam, kde chce Otec. Bůh dopouští bolest Marie a Josefa. Jak pečlivě je třeba hledat Ježíše? Proč ho někdy ztratíme? Ztraceného Ježíše nalézáme v chrámě.

Znovunalezení

Maria hledala Ježíše po tři dny. Nebyla to její vina, že se ztratil. Zůstal v chrámě, protože on sám chtěl. Řekl jí: „Nevěděla jsi, že musím být v tom, co je mého Otce?“ S tímto neporozuměním se musela vrátit do Nazareta a žít dál. Maria je u tebe, když nepříjemnosti ti berou radost. Když u svých bližních narážíš na neporozumění.

Maria, Matko, to Duch svatý Ti vnukl, abys hledala ztraceného Ježíše v chrámě. Nezmocnila se Tě pýcha, když jsi viděla a slyšela, jak chrámoví učitelé žasli nad rozumností Tvého Syna. Vědělas, že Jeho moudrost není Tvou zásluhou, ale že pramení z nebe.

Bolest Marie a Josefa nepřišla nazmar. Posloužila i ostatním hledajícím, aby našli Boha. Maria, teď už jasně vidíš smysl ztráty, hledání a nalezení. Zapamatovala sis všechno a posloužilo Ti to k tomu, že jsi dokonale poznala, kdo je Tvůj Syn a jaké poslání přišel na zemi plnit. Jak veliký byl Tvůj chvalozpěv za nalezení Ježíše.

6. KTERÝ BYL POKŘTĚN V JORDÁNU

Děkujeme Ti, Pane, za milost našeho křtu, skrze nějž se nám otevřela studnice Božích milostí.

Pane, prosíme, dej nám skrze Tvůj příklad touhu napodobovat Tvůj pokorný přístup k náboženským úkonům.

1. Tehdy přišel Ježíš k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít.
2. Ale on se bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od Tebe a Ty přicházíš ke mně?“
3. Ježíš mu však řekl: „Nechej tak nyní; neboť je třeba, abychom zcela splnili Boží vůli.“
4. A tak mu Jan vyhověl.
5. Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil ihned z vody.
6. A hle – otevřelo se nebe a viděl Ducha Božího.
7. Viděl ho jako holubici, jak se snáší a sestupuje na něj.
8. A z nebe se ozval hlas:
9. „To je můj milovaný Syn.“
10. „V něm mám zalíbení.“

Kristus nemusel přijímat křest Janův, jednak proto, že tento křest byl dobrovolný a navíc proto, že Ježíš, Syn Boží, byl skutečně bez hříchu a křest nepotřeboval. Prokázal tím svou pokoru a zdůraznil, že Jan má poslání od Boha na počátku spásy světa skrze Kristovu oběť.

Náměty k rozjímání :

Ježíš z Galileje přišel k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on mu bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od Tebe, a Ty jdeš ke mně?“ Ježíš mu odpověděl: „Připusť to nyní, neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá.“ Tu mu již Jan nebránil. Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

Popis biblické události

Tehdy k Janovi vycházel celý Jeruzalém i Judsko a okolí Jordánu, vyznávali své hříchy a dávali se od něho v řece Jordánu pokřtít. Ale když spatřil, že mnoho farizeů a saduceů přichází ke křtu, řekl jim: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před hněvem? Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání. Já vás křtím vodou, ale ten, který přichází za mnou, je větší než já – nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.“

Křest Páně

Křest, to je očišťující vstup do nového života. Kristus, jako Boží Syn, který sám očistný křest nepotřeboval, připodobnil se jím nám všem a tak nám dal příklad pokory a podřízenosti, abychom Jej následovali a skrze milost vlastního křtu se stali Jeho učedníky.

Pane Bože, dej nám pochopit hloubku blahodárného duchovního účinku křtu a radost, že skrze něj můžeme s Boží pomocí zahájit a prohlubovat šťastný křesťanský život. Děkujeme Ti i za znamení při Ježíšově křtu, kterým Jsi potvrdil, že Ježíš je Vykupitel, na kterého lidstvo čekalo.

Na tomto příběhu je poučné a povzbudivé chování Jana Křtitele. Byl též cele oddán plnění Boží vůle, i když neznal mnohé souvislosti Vykupitelského plánu.

7. KTERÝ ZJEVIL V KÁNĚ SVOU BOŽSKOU MOC

Panno Maria, děkujeme Ti za všechny zázraky uskutečněné v našem životě na Tvou přímluvu a za to, že si uvědomujeme, že jsou darem Boží lásky.

Panno Maria, prosíme Tě, ať se skrze zázračné proměnění vody ve víno prohloubí naše víra v božskou moc Tvého Syna.

1. Třetí den byla svatba v Káně a byla tam Ježíšova Matka.
2. Došlo víno, a proto řekla Matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“
3. Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš? Ještě nepřišla má hodina.“
4. Matka řekla služebníkům: „Udělejte, co vám řekne.“
5. Stálo tam šest kamenných džbánů na vodu, určených k očišťování, každý na dvě až tři vědra.
6. Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte džbány vodou!“ Naplnili je až po okraj.
7. Nařídil jim: „Teď naberte a doneste správci svatby!“ Donesli.
8. Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci to věděli.
9. Zavolal ženicha a řekl mu: „Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve když se hosté podnapijí, víno horší. A ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.“
10. To bylo znamení, které Ježíš učinil. Tím zjevil svou slávu a jeho učedníci v něho uvěřili.

Náměty k rozjímání :

Po duchovní přípravě na poušti odchází Ježíš do Galileje a tam si volí své učedníky. Záhy je pozván na svatbu do Kány. Není vyloučeno, že Panna Maria byla v příbuzenském poměru s některým ze snoubenců. Z biblického vyprávění se zdá, že se několik dnů před svatbou podílela na její přípravě.

Třetí den byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova Matka. Byl na ni pozván také Ježíš a učedníci. Došlo víno a proto řekla Matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co po mně chceš ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho Matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Stálo tam šest kamenných džbánů na vodu. Ježíš řekl učedníkům: „Naplňte džbány vodou. Pak naberte a doneste správci svatby.“Donesli a jakmile správce okusil vodu proměněnou ve víno zavolal ženicha a řekl mu: „Každý nejprve předkládá víno dobré, ale ty jsi ho uchoval až do této chvíle.“ Tím zjevil Ježíš svou slávu .

Zázrak v Káně Galilejské

Zřejmě bylo v Božím plánu, aby Ježíš udělal první zázrak na přímluvu své Matky. Tak se to stalo tehdy a tak se to děje dosud. Dostane-li se nám nějaké milosti, přijměme to tak, že je to skrze Marii, Matku Ježíšovu. Bůh zřejmě chce, abychom všechno dobré získávali skrze Marii.

I my jsme často v tísnivé, mnohdy neřešitelné situaci a právě v Marii máme největší naději na pomoc. Připomínejme si často první Ježíšův zázrak, který se stal na přímluvu Panny Marie a prokázal Ježíšovu Božskou moc. Maria, prosíme Tě o pomoc v různých životních situacích, a pokud i Ty vidíš, že vyslyšení naší prosby není k naší škodě, požádej svého Syna o vyřešení naší tísnivé situace. Panno Maria, děkujeme Ti za vyslyšení našich proseb.

Maria věděla, že Ježíšovi je dána mimořádná moc, která se začne od určitého okamžiku projevovat.

8. KTERÝ HLÁSAL BOŽÍ KRÁLOVSTVÍ A VYZÝVAL K POKÁNÍ

Pane, děkujeme Ti, že jsi nám svou lidskou přítomností ukázal v různých životních situacích, jak máme jednat, a tím jsi nám dal příklad k následování.

Pane, prosíme Tě dej, ať stále více chápeme ducha Tvého království a snažíme se postupným obracením se uzpůsobit pro vstup do něj.

1. Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje.
2. Hlásal tam Boží evangelium.
3. „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království.
4. Obraťte se a věřte evangeliu!“
5. Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři.
6. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou, -
7. – udělám z vás rybáře lidí!“
8. Ihned nechali sítě a následovali ho.
9. O něco dále uviděl Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě; a hned je povolal.
10. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

Slyšeli jste, že bylo řečeno: Milovati budeš svého bližního a nenávidět svého nepřítele. Já však pravím: „Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce.“

Náměty k rozjímání :

Od té chvíle začal Ježíš kázat: „ Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“(Mt 4,17). Hlavní znaky nebeského království přibližuje Kristovo horské kázání. „Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské. Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni. Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví. Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebi.“

„Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem je zrušit, nýbrž naplnit. Dokud nepomine nebe a země.

Výzva k pokání

Pane Ježíši Kriste, prosíme Tě, dej, ať stále více chápeme a konáme to, co nás uzpůsobuje pro království Boží. Dej, ať se nevyvyšujeme nad druhé, ať trpělivě snášíme utrpení, ať svou tichostí a příkladným jednáním přinášíme pokoj lidem, ať trpělivě snášíme křivdy protivenství a nespravedlnost, ať jsme milosrdní, ať usilujeme o čisté srdce a trpělivě snášíme pronásledování pro Tvé jméno. Prosíme, dej nám milost, abychom byli přijati do Tvého království.

Když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí. Když se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který vidí, co je skryto a On ti odplatí. Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu a málokdo ji nalézá. Když Ježíš dokončil toto kázání, zástupy žasly nad jeho učením. Učil je jako ten, kdo má moc a ne jako jejich zákoníci.

9. KTERÝ NA HOŘE PROMĚNĚNÍ ZJEVIL SVOU SLÁVU

Pane Ježíši, děkujeme Ti za Tvé proměnění na hoře, neboť nejen pro tři apoštoly, ale i pro nás je to posílením víry ve věčnou blaženost.

Pane Ježíši, prosíme Tě, posiluj nás v dnešní době, kdy ztrácíme smysl pro mystické zážitky, abychom vícmysli na konečný cíl našeho života, věčnou blaženost.

1. Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vystoupil s nimi na horu se pomodlit.
2. Když se modlil, výraz tváře se mu změnil a jeho šat oslnivě zbělel.
3. A hle, rozmlouvali s ním dva muži – byli to Mojžíš a Eliáš.
4. Zjevili se ve slávě a mluvili o jeho smrti, kterou měl podstoupit v Jeruzalémě.
5. Petra a jeho druhy však přemohl spánek.
6. Když se probrali, spatřili jeho slávu a ty dva muže stát u něho.
7. Petr řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady? Postavíme tři stany; jeden Tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co mluví.
8. Zatímco to říkal, objevil se oblak a zahalil je. Padla na ně bázeň.
9. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj vyvolený Syn, toho poslouchejte.“
10. Když se ten hlas ozval, byl už Ježíš sám. Zachovali o tom mlčení a nikomu v oněch dnech nepověděli, co viděli.

Náměty k rozjímání :

Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš jen Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima. Jeho šat byl zářivě bílý. Zjevil se jim Eliáš a Mojžíš a rozmlouvali s Ježíšem. Petr řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobré, že jsme zde? Udělejme tři stany, jeden Tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Tu je zastínil oblak a z něj se ozval hlas: „Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouchejte.“ Když sestupovali z hory, přikázal jim, aby nikomu neříkali, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.

Život člověka je někdy velmi těžký a Bůh jej proto posiluje mimořádnými životními zážitky. I my někdy v životě prožijeme silný pocit Boží blízkosti a jistotu Jeho moci, velebnosti a lásky. Je to velký dar a je potřeba jej využít pro povzbuzení do dalšího dokonalejšího života a k překonání životních překážek. I výstup na horu Tábor je pro dnešního člověka velkou milostí, kdy se na tomto místě vrací do doby Ježíšovy.

Proměnění ve slávě

Buďme Bohu vděční za mystickou událost, kterou prožili tři apoštolové na hoře Tábor. I pro nás je tato událost posílením víry a naděje na blažený život v Božím království, který okusili při tomto zjevení tři apoštolové. Pane Ježíši, prosíme, připomínej nám událost Tvého proměnění na hoře Tábor; ať nás povzbuzuje v těžkých dobách našeho života, tak jak posilovala tři apoštoly ve chvílích Tvého největšího vykupitelského utrpení.

Během svého veřejného působení se stával Ježíš stále více populárním pro své nové učení, které potvrzoval svými zázraky. I farizeové cítili, že Ježíš je mimořádná osobnost, a žádají znamení, ale Ježíš se chová zdrženlivě a navíc učedníkům naznačuje utrpení a svou smrt. Ale těm je taková představa vzdálená.

10. KTERÝ USTANOVIL EUCHARISTII

Pane Ježíši, děkujeme Ti za ustanovení svátosti Eucharistie, která je nám posilou i v nejtěžších situacích života a zdrojem radosti ze Tvé blízkosti.

Panno Maria, prosíme Tě, vyprošuj nám milost, ať si velmi vážíme svátosti Eucharistie a jsme vděční za možnost účasti na jejím slavení.

1. Když nastal večer, zaujal Ježíš místo u stolu s apoštoly.
2. Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal ho, lámal a dával ho svým učedníkům.
3. Ježíš řekl: „Vezměte, jezte. To je mé tělo“
4. Potom vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho.
5. Ježíš řekl: „Pijte z něho všichni.“
6. „Neboť to je má krev nové smlouvy.“
7. „Krev, která se prolévá za všechny na odpuštění hříchů.“
8. „Pravím vám: Od této chvíle už nikdy nebudu pít z tohoto plodu révy.“
9. „Až do toho dne, kdy z nového plodu budu pít s vámi.“
10. „Budu pít s vámi v království svého Otce.“

Rozdílení chleba a pití z téhož kalicha na konci hostiny bylo při uvítání a rozloučení znamením lásky a sbratření. Ježíš však tento obřad povýšil na ustanovení Nejsvětější svátosti.

Náměty k rozjímání

Už před svítáním zavolal Ježíš k sobě Petra a Jana, aby vykonali přípravy v Jeruzalémě na slavnostní večeři, při které s nimi chce pojíst velikonočního beránka. Večer se shromáždili ve večeřadle. V jedné místnosti byl Ježíš s apoštoly, v jiné byly svaté ženy s Pannou Marií. Po zabití a upečení beránka a po modlitbách následovala večeře. Po ní Ježíš řekl, že jeden z učedníků jej zradí. To způsobilo rozrušení a dohady. Po večeři nastal zvláštní obřad mytí nohou. Ježíš tím chtěl dát příklad pokory a poslušnosti.

V této chvíli se Ježíš loučí se svými blízkými a ustanovuje svátost Eucharistie. Vše probíhá v posvátné atmosféře a zanechává na apoštolech mimořádně silný dojem. Tato svátost se stane v budoucnosti hlavní oporou v těžkých chvílích člověka, kdy opět pocítí Ježíšovu fyzickou blízkou a lidé z této svátosti budou čerpat sílu k naplňování Ježíšova učení.

Ustanovení Eucharistie

Bože, Otče, děkujeme Ti za svátost Eucharistie, v níž se setkáváme s Ježíšem, Bohem, který na sebe vzal lidské tělo a prožíval s námi radosti a strasti lidského života. Ježíši, děkujeme Ti za Tvou přítomnost v Eucharistii a posilu, kterou skrze Nejsvětější svátost oltářní k nám promlouváš a vedeš nás. Děkujeme i za to, že nám takto poskytuješ možnost, abychom byli ve Tvé přítomnosti během adorací.

Dveře byly zamčeny. Všechno se dělo velmi tajemně a slavnostně. Ježíš vzal misku s chleby a řekl: „Vezměte a jezte, toto je mé tělo, které se za vás vydává“ Potom chléb požehnal. Když to učinil, vyšla z Něho zář, chléb se rozzářil, jako by do něho vplynul. Potom Ježíš pozvedl kalich vína, říkal slova proměňování a též požehnal. Byl sám při tom jako proměněn, jako by sám vstoupil v to, co druhým podával. Řekl jim, jak mají svatou oběť přinášet na Jeho památku až do konce světa.

11. KTERÝ SE PRO NÁS KRVÍ POTIL

Pane Ježíši, děkujeme Ti, že jsi přijal výzvu Otce, abys pro naše vykoupení podstoupil největší oběť a zahájil jsi ji nesmírným utrpením v Getsemanské zahradě.

Panno Maria, prosíme Tě, vyprošuj nám trpělivost v úzkosti, když jsme nespravedlivě obviňováni, a obětavost, když máme podstoupit utrpení pro dobro druhých lidí.

1. Ježíš se odebral se svými učedníky na Olivovou horu.
2. „Posaďte se zde, zatímco já poodejdu a pomodlím se.“
3. Vzal s sebou do zahrady Petra, Jakuba a Jana.
4. „Až k smrti je mé duši smutno! Zůstaňte zde a bděte se mnou!“
5. A když poodešli, padl na tvář a modlil se.
6. „Můj Otče, je-li možno, kéž mne mine tento kalich utrpení. Přece však ne jak já chci, ale jak chceš ty!“
7. Jeho pot byl jako kapky krve stékající na zem.
8. „Petře ty spíš? Nemohli jste bdít se mnou aspoň hodinu?“
9. A znovu se modlil a anděl z nebe ho posiloval.
10. „Vstaňte, pojďme, zrádce se blíží.“

- každý hřích zvětšuje Ježíšovu úzkost a smutek v Getsemanech.
- protože se Kristus v smrtelné úzkosti krvavě potil, zmírňuj bolesti duší v očistci.
- blahoslavení truchlící, neboť budou potěšeni.
- cítíš s ním Jeho smutek a úzkost nad hříchy světa i nad vlastními hříchy?

Náměty k rozjímání :

Z Olivové zahrady nedaleko Cedronského údolí proniká bolestné sténání. Pod stromy na holé skalnaté půdě leží postava. Mdlé měsíční světlo padá na tvář, po níž stékají velké rudé krůpěje krve. Je to tvář Syna Božího, který zápasí s hříchy světa. Vykupitelské drama začíná. Jeho duši je smutno až k smrti. Neboť tato duše se nyní otevřela hrůze lidského hříchu. V Getsemanech musíme pochopit, co je hřích. Neboť smysly dnešního člověka vůči němu příliš otupěly. V této hodině Vykupitel viděl i nás.

Kristův smutek

Jeho bolest – viděl dopředu veliká muka. Ve smutku je třeba se modlit. Bůh ve vhodnou dobu potěší.

Kristova modlitba

Byla pokorná vnitřně i navenek. S velkou důvěrou, ale i s velkou odevzdaností do Boží vůle. Vytrvalá a stálá.

Kristus je vydán a zajat

Jaká je to bolest, být zrazen přítelem.

Ježíš na Olivové hoře

Maria nebyla u něho na Olivové hoře, ale už dlouho se o něho bála. Pozorovala nenávist, která ho obklopovala. Slyšela, jak kroky smrti se stále více přibližují. Neviděla spící učedníky, ale dlouho už cítila, jak je její Syn stále osamocenější. Provázela ho starostí a modlitbou, aby Bůh mu pomáhal splnit úkol, Jemu stanovený. Maria je u tebe, když stojíš před branou těžkých rozhodnutí. Je u tebe v tvé osamocenosti. Je u tebe, aby ses nezalekl nebezpečí, aby ses nestal zbabělým.

Jak těžce jsi Pane Ježíši Kriste pocítil v Getsemanech tíhu svého lidství, tíhu smrtelné úzkosti, tíhu opuštěnosti, tíhu zrady… Jak jsi však uměl trpět! Plný lásky k nám, ke mně. Maria, jak bylo Tobě, když ses o všem od apoštolů dozvěděla! Pokorně prosíme: Nauč nás opravdové modlitbě v našich utrpeních. Vlej nám sílu, abychom všechno věrně nesli, dodej nám odvahy, abychom nechtěli prchnout.

12. KTERÝ BYL PRO NÁS BIČOVÁN

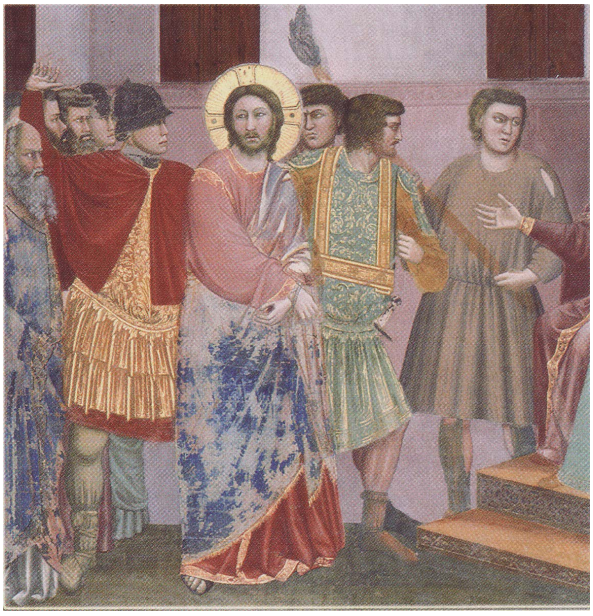

Pane Ježíši, děkujeme Ti, že jsi trpělivě pro naše vykoupení snášel bolestné bičování a tím jsi nám dal příklad, že i my máme pokojně snášet nespravedlivé utrpení, když se nemůžeme účelně obhájit.

Panno Maria, prosíme, vyprošuj nám u Syna sílu, abychom trpělivě snášeli utrpení, i když někdy nechápeme jeho smysl v našem životě.

1. „Mistře, buď zdráv!“ A Jidáš Ježíše políbil.
2. „Proč jsi, příteli, přišel? Syna člověka zrazuješ polibkem?“
3. Pacholci se chopili Ježíše. A učedníci uprchli.
4. Ježíše vedli k Annášovi.
5. Annáš ho spoutaného poslal ke Kaifášovi.
6. „Neznám toho člověka!“ Ježíš se obrátil a pohlédl na Petra.
7. „Ano, já jsem Král. Ale mé království není z tohoto světa.“
8. Pilát ho poslal k Herodovi, který si z něho tropil posměšky.
9. „Ne, Ježíše ne, ale propusť nám na svobodu Barabáše!“
10. Nato dal Pilát Ježíše zbičovat.

- Ježíš stojí u sloupu do krve zbičovaný. Bolí tě jeho rány?
- každá smyslnost prohlubuje Ježíšovu bolest.
- blahoslavení, kteří trpí pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.

Náměty k rozjímání

Pilát na Ježíši nenalezl vinu. Byl však zbabělec a slaboch, muž kompromisu. Proto rozhodl, že dá Ježíše zbičovat. Bičováni byli pouze otroci nebo suroví zločinci. Na roveň takovým lidem postavil Ježíše Pilát svým rozsudkem. Bičování bylo veřejné. Před očima všech strhují pochopové Pánu šaty z těla. Dovedeme spolucítit, co v tomto postavení vytrpělo srdce nejčistšího ze všech lidí? Nebylo pro Něj ulehčením, když vojáci sáhli po důtkách, aby purpurem Jeho stékající krve přikryli nahotu Jeho těla?

Bičování

Trest nejpotupnější, abychom se učili pokoře. Je to nespravedlnost – Pán ji snáší, nestěžuje si – snáší ji i pro mé hříchy – zvláště pro hříchy těla. Je zbaven šatu, aby mě povzbudil ke skromnosti a čistotě

Pilát

Pilát nakázal Ježíše zbičovat – klade ho naroveň Barabáši. I když je přesvědčen o nevině Kristově, přece jej trestá. Hanebná je každá slabost a lidské ohledy.

Bičování

Maria stála v zástupu na prostranství před prétoriem. Nevěřícně se dívala na tuto parodii soudního procesu a náhle uslyšela výrok Pilátův: „Zbičujte ho.“ Pochopila, co to znamená. Viděla očima své duše, jak ho zbavili oděvu, připoutali k sloupu a pak tloukli. Modlila se, aby to přestál. Také za tebe se modlí, který trpíš a především tehdy, když trpíš nezaslouženě. Za tebe, na něhož dopadají bolestné údery osudu.

Zde u sloupu bičování promluvil Bůh zdrcující rozsudek nad hříchy těla. Zde na těle vlastního Syna si zjednává dostiučinění za všechny hříchy proti čistotě. Aby se z duší smyla tato neřest, musí téci Krev nejčistšího z lidí. Tak hluboce se musí snížit Boží Syn, neboť člověk tímto hříchem zapomněl na svou důstojnost.

Při poslední večeři Ježíš řekl: „Tento kalich je nová smlouva v mé krvi, která se za vás prolévá.“ Slova a skutečnost….

13. KTERÝ BYL PRO NÁS TRNÍM KORUNOVÁN

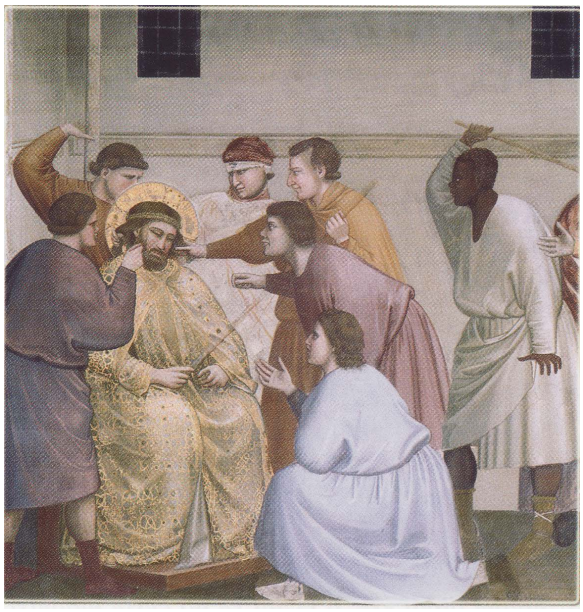

Pane Ježíši, děkujeme Ti za trpělivé, pokorné a láskyplné snášení velké potupy při posměšném korunováním trním. Kéž se pro Tvoji oběť snažíme nikoho lehkovážně nezesměšňovat.

Panno Maria, prosíme Tě, vyprošuj nám milost, abychom nikoho lehkovážně nezesměšňovali a trpělivě snášeli ponižování a pokojně se bránili proti křivým obviněním.

1. Vojáci přioděli Pána červeným pláštěm.
2. Upletli z trní korunu a vtiskli mu ji na hlavu.
3. Do pravé ruky mu dali třtinu.
4. Posmívali se mu: „Buď pozdraven, králi Židů!“
5. Plivali mu do obličeje.
6. Bili ho.
7. „Hle, člověk!“ „Pryč s ním, na kříž s ním!“
8. „ Hleďte, váš král.“ „Nemáme jiného krále než císaře!“
9. „Nenacházím na něm žádnou vinu!“ „Propustíš-li ho, jsi proti císaři!“
10. „Nemám vinu za krev tohoto nevinného. Jeho krev na nás a naše děti!“

- lidská zloba ranila Ježíše ostrými trny nevděku.
- každá pýcha vtiskuje hlouběji trny do Ježíšovy hlavy.
- Ježíš vyšel s trnovou korunou a v nachově rudém Plášti: „Ejhle, král váš!“
- blahoslavení jste, když vás budou tupit pro mé jméno. Vaše sláva v nebi bude veliká.

Náměty k rozjímání :

Na Ježíše čekalo nové pokoření. Zasáhlo Jeho nejvyšší a nejsvětější – Jeho božské království. Odněkud z kouta byl přinesen rudý vojenský plášť a přehozen přes Ježíše. Má nahradit královský purpur. Do pravice mu vtiskli třtinu – královské žezlo. Z trnitého plotu usekli několik větví, spletli z nich věnec a narazili jej na Jeho svatou hlavu. Ostny se zarývaly do čela a do spánků a způsobovaly prudké bolesti. Opět stékala krev po přesvaté tváři. Posměšné holdování mohlo začít.

Korunování trním

Tento trest je samá potupa. Tak jednají s Králem králů lidé nízcí. Tak jsme s Kristem nakládali i my, když jsme hřešili, hlavně pýchou.

Učí nás lásce

Nikdy nikoho nezesměšňujme – slovy nebodejme.

Učí nás sebezáporu a trpělivosti

Ani slovem si neposteskne. Snášejme bolesti, trny soužení, trny každodenní práce.

Korunování trním

Když byl Ježíš od Piláta přiveden před davy lidu, byl k nepoznání. Pokryt krví, vytékající zpod trnové koruny, nepřipomínal vůbec Syna Božího. Teprve když Pilát na něho ukázal, Maria porozuměla, že je to On. Z jejího zděšení ji vytrhl křik davu: „Ukřižuj ho!“ Nechápala tento výbuch nenávisti. Zač ho chtějí odsoudit k smrti? Za dobro, které konal? Když jsi neprávem souzen, když tě zatracují, očerňují tě a urážejí, je Maria u tebe, tak jak byla tehdy u svého Syna. Rozumí ti, dovede zhodnotit všechno dobro, které jsi vykonal.

Králi s trnovou korunou, Králi korunovaný mukami a ponížením! Obětující se lásko Boží. Maria, další meč Ti vrazili do prsou, když jsi ho spatřila s trny vraženými do hlavy. I Tvoji hlavu bodaly a trýznily. Chápeš, že to bylo nutné pro spásu světa. Maria s mučednickou korunou z trní na hlavě. Maria – mučednice.

Trním korunovaný Ježíši, osvoboď nás od pýchy a marnivosti, ode všeho ucházení se o lidskou přízeň.

14. KTERÝ PRO NÁS NESL TĚŽKÝ KŘÍŽ

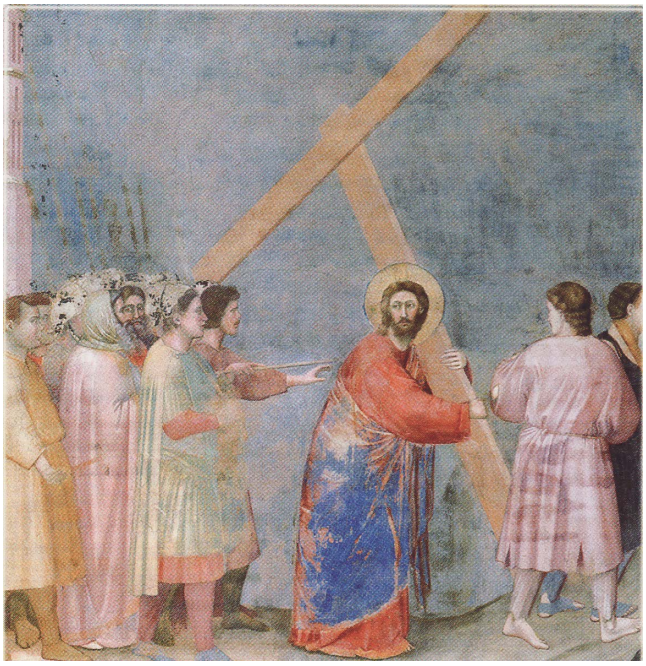

Pane Ježíši, děkujeme Ti, že jsi přijal vůli Otce a vzal jsi na sebe těžký kříž a za zesměšňování téměř všech jsi se vydal na křížovou cestu.

Panno Maria, prosíme Tě, vyprošuj nám milost s Pánem nést bolestné kříže ve svém životě, tak jak jsi to přijala od Boha při křížové cestě svého Syna.

1. Ježíše odsoudili na smrt.
2. Ježíš bere těžký kříž na svá ramena.
3. Ježíš padá poprvé.
4. Ježíš potkává svou Matku.
5. Šimon z Cyrény pomáhá Pánu nést kříž.
6. Veronika podává Pánu roušku na utření tváře.
7. Ježíš padá pod křížem podruhé.
8. Ježíš napomíná plačící ženy.
9. Ježíš padá potřetí.
10. Ježíše zbavují oděvu.

- Ježíš jde obtížen těžkým křížem. Neseš svůj kříž trpělivě?
- každé reptání zvětšuje tíhu Kristova kříže.
- sám si nesl kříž na místo zvané Lebka.
- blahoslavení tiší a trpěliví, neboť kříž Páně bude vládnout na nebi. Ježíš řekl: „Kdo chce přilít za mnou, zřekni se sám sebe a následuj mě!“
- Ježíš pravil: „Kdo nebere svůj kříž a chtěl by mě následovat, není mne hoden.“

Náměty k rozjímání :

Nyní nadešel okamžik, kdy Ježíš nastoupil na cestu k smrti. „I nesl si sám kříž a vyšel…“ Začíná cesta bolesti, při níž Kristus vleče vzhůru nesmírné břímě k smírnému oltáři světa. Je to nejtěžší cesta, jakou kdy člověk kráčel. Klesá pod břemenem, znovu vstává a znovu padá. Zdá se, jako by jej už opouštěla poslední síla. Avšak nepřemožitelná vůle vykoupit svět vždy znovu Ježíše vzpřímila, aby dosáhla výše oběti. Za velkým nositelem kříže kráčí Maria, Královna mučedníků, Matka bolesti.

Cesta Kristova na Kalvárii

Kolikrát padá – pro naše pády, abychom opět vstali.
Vidí svou Matku – náš vztah k rodičům a příbuzným.
Šimon z Cyrény nese kříž neochotně – jak neseme my.

Naše křížová cesta

Kdo chce přijít za Kristem, zapři sám sebe a vezmi svůj kříž. Každodenní kříž sebezáporu – poslušnosti – svědomitosti - slabosti – pokoření.

Nesení kříže

Maria šla s průvodem smrti. Snažila se jít vedle něho co nejblíž. S bolestí se dívala na jeho klopýtavé kroky. Někdy ji odstrčili stranou a ztratila ho z očí. Nejraději by šla až k němu, aby mu pomohla nést kříž. Maria je u tebe, když ty neseš svůj kříž. Jde s tebou, jako tehdy šla s ním. Provází tě, když padáš, modlí se, abys zase povstal.

Pane Ježíši – kříž byl tvou hlavní zbraní proti ďáblovi, usilujícímu o smrt duší. Každý krok, každý kámen křížové cesty, každý člověk, který Ti ji ztížil, učinili Tvůj boj hrdinnějším. Lásko, vláčená v poutech s těžkým břemenem ulicemi! Bože vysílený, bezmocný, odsouzený k neexistenci!

Maria, jsi Matka Odsouzeného a tak jdeš po křížové cestě také, prožíváš její tíhu, bolí Tě každý pád. Jak veliká je hora hříchů, když musela být srovnána takovým utrpením.

15. KTERÝ BYL PRO NÁS UKŘIŽOVÁN

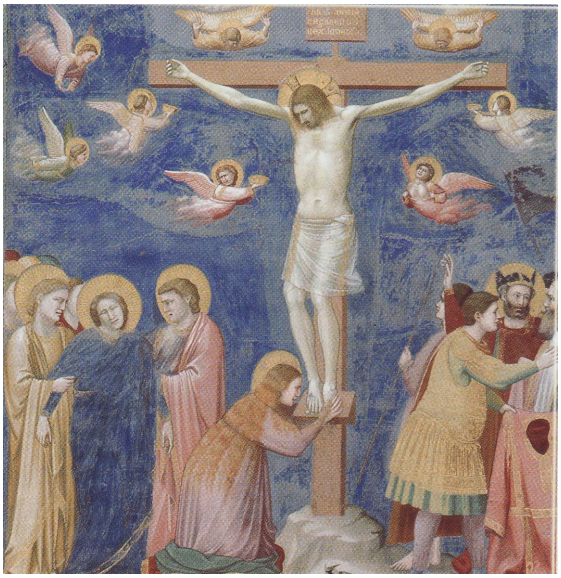

Pane Ježíši, děkujeme Ti, že jsi za nás podstoupil přebolestnou smrt na kříži, a tím jsi nám otevřel cestu do věčné blaženosti. Panno Maria, i Tobě děkujeme, že jsi doprovázela svého Syna na cestě nesmírného a nespravedlivého utrpení a jediná z lidí jsi Mu do poslední chvíle plně důvěřovala.
Panno Maria, pros za nás, abychom se podle vzoru Tvého Syna dovedli obětovat pro druhé lidi a vyprošuj nám důvěru v Něj i v těžkých životních situacích.

1. Ježíše přibili na kříž.
2. „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“
3. „Ještě dnes budeš se mnou v ráji.“
4. „Ženo, hle, tvůj syn.“A Janovi řekl: „Hle tvá matka.“
5. „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“
6. „Žízním!“
7. „Je dokonáno!“
8. „Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha.“
9. Ježíše sňali z kříže a položili na klín Matce.
10. Ježíše pochovali.

- Ježíš odevzdává duši do rukou Otcových.
- každá nepolepšitelnost rozmnožuje Ježíšova muka na kříži.
- Kristus zemřel opuštěný na kříži.
- měj slitování s bloudícími ve víře a s nevěřícími.
- Ježíš zůstal věrný svému poslání až do konce.
- tajemství hříchu je odhaleno. Bodnutím kopí zasáhl hřích skutečně Boha až do srdce.

Náměty k rozjímání

Ježíš visí na kříži mezi nebem a zemí. Jeho paže jsou rozepjaty jako paže obětujícího. Jakmile sklopí zrak, uzří svou Matku. Vidí, jak trpí. Vedle ní stojí Jan, učedník lásky. Maria protrpí se svým Synem hodinu, jež se stane osudovým obratem celému světu. Ježíšovo vykupitelské dílo dospělo vrcholu a její podíl na něm. Všechny cesty, jimiž posud šla, směřovaly ke Golgotě. Věděla již při vtělení, že své Dítě přijala jen proto, aby je připravila k oběti na kříži. „Ano“ z Nazareta žádalo též „Ano“ ke Golgotě.

Ukřižování

Poslušnost Kristova: poslouchá až k smrti. Je ukřižován pro naše hříchy.

Pokora

Smrt nejvýš potupná – mezi dvěma lotry – všichni se mu posmívají – přátelé ho opustili – je zbaven všeho.

Kříž Páně

Spása a naděje naše. Kristus táhne všechno k sobě.

Křižování

Maria stála pod křížem, když její Syn umíral. Umírala spolu s ním. „Do tvých rukou poroučím svého ducha“- ještě jeden bolestný výkřik – a skonal. Ona nezemřela. Maria je u tebe, když s obavami vidíš, jak od tebe odchází člověk, který ti byl velmi blízký. Je u tebe, když stojíš u hrobu milovaného člověka. Bude stát i pod tvým křížem. Bude tu i v okamžiku tvé smrti. Vezme tě do náruče jako tehdy jeho tělo, jakmile jej sňali z kříže.

Ukřižovaný Kriste! Jakou moc má bolest, rány a smrt, zvláště nespravedlivé, ale přijaté s láskou! Pro nás jsi dopustil, že jsi byl zbaven své lidské podoby a jako beránek jsi bez odporu přijímal svoji strašnou popravu – bez hněvu, bez vzteku, bez pomstychtivosti, se snahou zbavit viny viníky. Chvalme Kristovo i Mariino utrpení, přijměme od nich Kříž jako svoje osobní znamení.

Sotva se brána Srdce otevřela, ihned se vyřinuly „proudy milosrdenství a milosti.“ Otevření Srdce Ježíšova je nejvyšším zjevením lásky Boží.

16. KTERÝ Z MRTVÝCH VSTAL

Panno Maria,děkujeme Ti, že jako jediná jsi plně věřila svému Synu a doufala v Jeho Zmrtvýchvstání.

Pane Ježíši Kriste, prosíme Tě, sešli lidem, kteří pochybují o Tvém Zmrtvýchvstání, milost, aby v Ně uvěřili.

1. Sestoupil mezi duše všech dosud zemřelých spravedlivých.
2. Třetího dne vstal z mrtvých.
3. Anděl od hrobu odvalil kámen.
4. „Nebojte se, vstal z mrtvých.“
5. „Komu hříchy odpustíte, tomu budou odpuštěny.“
6. Ještě toho dne byli dva z jeho učedníků na cestě do Emauz.
7. „Což nemusel to všechno Mesiáš trpět a tak vejít do své slávy?“
8. „Pane, zůstaň s námi, vždyť se připozdívá a den se nachýlil.“
9. „Můj Pán a můj Bůh!“ „Tomáši. Blahoslavení, Kdo uvěřili a neviděli, co ty?“
10. „Přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší hlas Božího Syna.“

- Vzkříšenému je dána všechna moc na nebi i na zemi.
- učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

Náměty k rozjímání :

Velká noc se chýlí ke konci. Na východě již svítá – nastává nový den, který má přinést vítězství Spasitelovo. V tomto dvojím světle velkopáteční noci a velikonočního jasu zpívá Církev vítězné Exultet. Ježíši, jenž jsi třetího dne vítězně vstal z mrtvých, posilni v nás víru, že s Tvou milostí může být napraveno skutečně všechno, co jsme my lidé ve své slepotě zničili. Maria, požehnaný plod života Tvého, který z mrtvých vstal. Tvé dítky se těší z Tvého velikonočního štěstí.

Kristovo zmrtvýchvstání

Osten smrti přemožen – zářivé zjevení anděla: takový je vzhled těch, kteří hlásají Krista – strážci hrobu ustrašeni.

Zjevení ženám

Brzy ráno jdou ke hrobu – nesou vonné masti – ctnosti.

Také hledáme Ježíše? Krista je nutné hlásat druhým. Zjevuje se Magdaleně.

Zmrtvýchvstání

Maria nebyla udivena nad tím, co vyprávěly ženy o odvaleném kamenu, co řekli Petr a Jan – že našli prázdný hrob. Sotva asi byla užaslá nad tím, co se přihodilo oběma učedníkům, když šli do Emauz: že se setkali s Jejím Synem. Maria je u tebe, když ti unikne radost, která ti náleží.

Vítězný Kristе, vstal jsi živý, vystoupil jsi ze skály hrobu, dříve, než anděl odvalil kámen. Uprostřed Veliké noci ve vší tichosti. Aleluja. Maria, s Tebou se klaníme živému Kristu a Tebe velebíme, že ses dočkala vítězství svého Syna.

Tebe velebíme, že jsi zůstala Synovi věrná i pod křížem.
Tebe velebíme, že jsi trpěla spolu s Ním.
Tebe velebíme, že jsi spolu s Ním přemáhala smrt.
Matko zmrtvýchvstalého Krista, nebyla nadarmo křížová cesta ani ukřižování. Kříž zvítězil, aleluja!

17. KTERÝ NA NEBE VSTOUPIL

Věčný Otče, děkujeme Ti za Kristovo Nanebevstoupení, které i nám dává naději a jistotu, že jednou i my můžeme být vzati do nebeské blaženosti.

Pane Ježíši Kriste, prosíme, abychom se po Tvém Nanebevstoupení skrze Tvou milost snažili žít podle Tvého učení, a tak mohli být přijati do nebeské blaženosti na místa, která jsi nám připravil.

1. „Mně je dána všechna moc na nebi i na zemi.“
2. „V domě mého Otce je mnoho příbytků. Odcházím vám je připravit.“
3. „Jděte do celého světa a učte všechny národy!“
4. „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“
5. Vyvedl je pak ven směrem k Betánii.
6. Pozdvihl své ruce a požehnal jim.
7. Když jim žehnal, odloučil se od nich a vznášel se do nebes.
8. Tam sedí na pravici Boha, všemohoucího Otce.
9. Odtud přijde soudit živé i mrtvé.
10. A jeho království bude bez konce.

- apoštolové hleděli k nebi, jak Ježíš odchází. I naši touhu pozvedá Nanebevstupující k nebi.
- Kristovo Nanebevstoupení Tě chce vyzvat ke smělé naději ve věčnost.
- díváš-li se na všechno z hlediska věčnosti, budeš žít moudře a dobře.

Náměty k rozjímání :

Ježíš kráčí se svými apoštoly na vrchol hory. Stoupají výše. Nadešla hodina, kdy oslaví Otec svého Syna před jejich očima. „Nyní vystupuji k svému a vašemu Otci, abych se ujal trůnu pro všechny časy, který pro mne připravil po své pravici. Odtud vám brzy pošlu sílu svatého Ducha, který ve vás na věky zůstane. Bude vám pomáhat v dokonání mého díla na zemi.“ Odchází, aby jim připravil domov, aby také oni byli tam, kde je On. Pro Jeho utěšující slova téměř zapomněli, že se s Ním jdou rozloučit.

Nanebevstoupení
V učednících žehná nám všem. Svědkové utrpení se stávají svědky Nanebevstoupení.

Kristus v nebi
S jakou radostí je přijímán. Nám nachystal místo. Tam Kristus už na věky vládne nad nepřáteli. Sedí po pravici Boží. Je s námi po všechny věky – přijde ve slávě jako nejvýš spravedlivý soudce. Pomoz nám, Maria, konat dílo Boží, které je i dílem Tvým.

Nanebevstoupení
Nebe – To je Jeho sláva. Oslava Jeho života. Maria věděla, že Ježíše nemohlo zahubit zlo. Že Jeho život musel vyvrcholit návratem k Otci. Ona chce, abychom také my přišli k Otci. Jsme povoláni hledět směrem k božské skutečnosti, k níž člověk směřuje již od svého stvoření. Tam je skryt definitivní smysl našeho života.

Vzkříšený Kriste, vstoupil jsi do oblaku přítomnosti Otce. Slíbil jsi svým učedníkům sílu Ducha svatého a byl jsi před jejich zraky vyzdvižen vzhůru k nebi. Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, i Tobě neviditelný Otče, i Tobě, slíbený Duchu svatý! Naplnil jsi nás, Hospodine, velikou radostí. Po pravici Boží jsi usedl, Kristе.

Maria, Matko člověka, který vlastní mocí vešel do nebe, Tvoje náruč zůstala prázdná. Smířila ses s odchodem Syna, aby mohl seslat Božího Ducha všem. Plnila jsi na zemi Jeho vůli.

18. KTERÝ DUCHA SVATÉHO SESLAL

Pane Ježíši Kriste, děkujeme Ti za splnění příslibu seslání Ducha svatého apoštolům i nám v nynější době, když je nám působení Ducha svatého nesmírně potřeba.

Pane Ježíši Kriste, prosíme o stálé sesílání Ducha svatého a o naši otevřenost, abychom mohli co nejvíce využít Jeho působení.

1. Apoštolové setrvávali jednomyslně v modlitbách s Marií.
2. Tu zazněl náhle z nebe hukot.
3. A ukázaly se nad jejich hlavami ohnivé jazyky a oni byli naplněni Duchem svatým.
4. Modleme se za dar moudrosti.
5. Modleme se za dar rozumu.
6. Modleme se za dar rady.
7. Modleme se za dar síly.
8. Modleme se za dar umění.
9. Modleme se za dar zbožnosti.
10. Modleme se za dar bázně Boží.

- ať se tvé srdce nestrachuje, vždyť nám byl dán Duch svatý, Utěšitel.
- všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit rozličnými jazyky.
- prožíváš-li těžké zkoušky, pak tě Duch svatý volá k větší dokonalosti.
- čím budeš usebranější v modlitbě, tím víc se budeš líbit Duchu svatému.

Náměty k rozjímání :

Od první hodiny, kdy Pán byl vzat do nebe, semkl se kroužek učedníků okolo Marie, jakožto svého nového středu. První příčinou ke shromáždění stávající Církve bylo očekávání Ducha svatého. Ježíš přikázal apoštolům: „Zůstaňte ve městě, dokud nebudete opatřeni mocí z nebe. Sešlu na vás toho, jehož můj Otec slíbil.“ Věrni tomuto odkazu se shromáždili ve večeřadle okolo Marie a jednomyslně se modlili. V Marii a skrze Marii cítí Církev spojení s Kristem v nebi.

Tajemství seslání Ducha svatého

Apoštolové se připravují vytrvalou modlitbou s velkou důvěrou. Duch sv. se zjevuje v ohni, láska a síla v mocném hukotu.

Činnost Ducha sv. v nás

Dary Ducha sv. – moudrost, vědění, rozum, rada, síla, zbožnost, bázeň Boží.
Plody Ducha sv. – radost, pokoj, trpělivost, dobrotivost, shovívavost, čistota. Přinášejme důstojné plody.

Seslání Ducha svatého

Večeřadlo – místnost, kde se slavila poslední večeře. Nyní je zase plná Ježíšových učedníků, ale On tu není. Jsou osiřelí, jako ovce bez pastýře. Nedovedou porozumět Jeho smrti, vzkříšení, Jeho odchodu. Maria se modlila, aby je Bůh osvítil, aby se nebáli. A tu se stalo to, co nazýváme Sesláním Ducha svatého. Když vyjdou učedníci z večeřadla, mluví ke shromážděným. Jsou moudří a stateční. Maria je u tebe, když se nad tebou vznášejí stíny nejistoty. Modlí se i za tebe, aby Duch svatý tě osvítil, abys byl moudrý a odvážný.

Duch svatý naplnil celý dům, kde ses modlila s apoštoly, Maria. Všichni, naplněni Duchem svatým, jste začali mluvit rozličnými jazyky. I Ty jsi mluvila, třebaže se nám žádné Tvé slovo nedochovalo. Ale promlouváš z Ducha i později ve svých zjeveních, vyprošuješ nám Ducha od svého Syna. Chceme Ti rozumět, vždyť mluvíš o velikém Božím díle! Ať víme, co Tvá slova znamenají, ať je přijímáme jako slova Ducha svatého.

19. KTERÝ TĚ, PANNO, DO NEBE VZAL

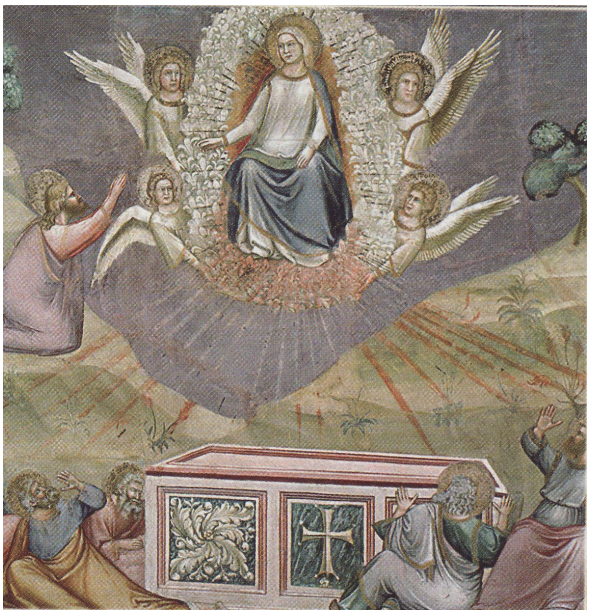

Pane Ježíši Kriste, děkujeme Ti za to, že jsi vzal svou Matku s tělem i duší do nebe, a tím jsi zdůraznil její příkladný svatý život, který je pro nás velkým povzbuzením a dává i nám naději na slavné vzkříšení těla.

Panno Maria, prosíme, přimlouvej se za nás, abychom se snažili co nejvíce Tě napodobovat ve Tvých ctnostech, a tak mohli být přijati do nebe.

1. Uvažujeme o bolestech i slávě Matky Boží: „Tvou vlastní duši pronikne meč.“
2. „Vstaň, Josefe, vezmi Dítě i jeho Matku a prchněte do Egypta.“
3. „Chlapče, proč jsi nám to učinil?“
4. „Čeho si žádáš, ženo? Dosud nepřišla tvoje hodina.“
5. „Kdo činí vůli mého Otce, je mi jako matka, bratr, sestra.“
6. „Hle, ženo, tvůj syn.“
7. Maria zesnula láskou k Bohu.
8. Její tělo pohřbili.
9. Ale Ježíš spojil opět její duši s tělem a vzal ji slavně do nebe.
10. „Šťastné tělo, které Tě nosilo, šťastná hruď, která Tě sytila!“

- nebe získá ten, kdo je podle vzoru Panny Marie věrný i v nejmenších věcech.
- čím dokonaleji následuješ Marii, tím jistěji budeš přijat do nebe.

Náměty k rozjímání :

Kolem Marie nastává ticho. Apoštolové se rozešli do celého světa, aby přinesli lidu Ježíšovu zvěst. Nyní vidí také Maria, že se plní její poslání v mladé Církvi a že splněním jejího úkolu jsou rozvázána i poslední pouta, která jí ještě poutala k této zemi. Touží být u Toho, kterého nadevše miluje. Tato touha vyčerpává víc a víc její síly. Kdysi stáhla svou touhou Vykupitele z nebe na zem, nyní ji tato touha táhne zpět do nebe.

Nanebevzetí

Jaká velká sláva svaté Panny v nebi! Máme tam Matku – oroduje za nás. Je třeba i zde na zemi trpět, abychom se v nebi radovali.(Kousek ráje to všechno vynahradí – Don Bosco.)

Maria umírá. Ani známka úzkosti nebo nepokoje v Její tváři. Čeho se má bát ta, které se nedotkl ani dech hříchu, jejíž život byl jediným „ Staň se vůle Boží!“ Ona ví, že Ježíš na ni čeká za branou smrti. Je i s tělem vzata do nebe.

Nanebevzetí

Maria se podílela na všech úspěších apoštolů. Radovala se z každého nového obrácení, z každého člověka, který si zvolil Jejího Syna za vzor. Radovala se, že Církev roste. Ale zároveň se Jí zmocňovala touha být se svým Synem. Věřila v nebe, jako nikdo jiný z lidí. Věděla, že nebe záleží jedině v tom: být s Ježíšem. Je-li možná smrt z touhy, pak to byla Její smrt. Maria se modlí za tebe, abys věřil v nebe. Aby nebe – jako pro ni – též pro tebe znamenalo totéž: přijít k Ježíši.

Láska Boží Tě, Panno Maria, vzala do nebe – radujeme se spolu s anděly! Boží Syn sestoupil z nebe a vstoupil na zemi do Tvého lůna a nyní, když je v nebi, chce Tě mít u sebe. Sestupuje znovu, aby vstoupil na nebe s Tebou. I Tvoje lidské tělo mizí v oblaku Boží přítomnosti. Ty jsi mu pomáhala při spáse světa a nyní opouštíš zemi, abys kralovala se Synem v nebeském království.

20. KTERÝ TĚ V NEBI KORUNOVAL

Pane Ježíši Kriste, děkujeme Ti, že jsi slavnou korunovací Panny Marie Ji vyzvedl nad všechny lidi, aby se tak stala vzorem a mocnou přímluvkyní.

Panno Maria, Královno nebes, Ty, která máš nejmocnější přímluvu u Boha, prosíme Tě o zprostředkování milostí, abychom šli životem s nejmenšími chybami a aby naše láska k Bohu a lidem stále více rostla.

1. Ježíš korunoval svou Matku za Královnu nebe.
2. Zdravíme Tě, Královno andělů!
3. Zdravíme Tě, Královno patriarchů!
4. Zdravíme Tě, Královno proroků!
5. Zdravíme Tě, Královno apoštolů!
6. Zdravíme Tě, Královno mučedníků!
7. Zdravíme Tě, Královno panen!
8. Zdravíme Tě, Královno počatá bez prvotního hříchu!
9. Zdravíme Tě, Královno nanebevzatá!
10. Zdravíme Tě, Královno posvátného růžence, Královno míru!

- čím větší láska a trpělivost na zemi, tím skvělejší koruna v nebesích.
- žijeme-li vždy i v nejmenších věcech podle ducha Evangelia, budeme jednou vládnout s Marií.
- nejdřív vytrvalý životní boj, potom koruna věčné slávy.
- naději na oslavu s Marií má ten, kdo v pokoře slouží.

Náměty k rozjímání :

Jsou dny, které jsou i v nebi označeny zlatými písmeny. Takovým svátkem je den Korunovace Panny Marie za Královnu nebe a země. Radostně jásají zástupy andělů a blažených duchů, neboť je jim zjeveno, že božský královský Syn sestoupil na zem, aby přivedl svou přesvatou Matku ke Korunovaci. To je Ona, na níž padla celá tíže Jeho lásky, která našla onu milost, kterou všemohoucnost Boží jen jednou propůjčila: aby se stala Matkou věčného Slova.

Korunovace Panny Marie

Sám Kristus ji zdobí korunou. Jak ubohá je jakákoli koruna pozemská. Je třeba zde nést napřed korunu trnovou. Trojí koruna: čistota, pokora, trpělivost. Zvláštní koruna: panenství, učitelství, mučednictví. I my oslavujeme Pannu Marii svými skutky – konejme každé dílo dokonale. Všechno k větší slávě Boží a k poctě blahoslavené Panny Marie. Naše Královna ve věčné slávě se za nás zaručí. Jednou nastane den, kdy se zázrak lásky Boží stane také na nás.

Korunování

Maria je v nebi – tak jako zde – Matkou. Ježíš je tam – tak jako zde – Synem. Ona je toutéž Matkou, která když byla pozvána do Kány na svatbu, starala se o to, aby nic nescházelo. Ona se stará v nebi, jako zde, o nás, aby ani nám nic nechybělo. Je i v nebi naší Matkou.

Maria, byla Jsi ze všech nejblíže Kristu. Dosáhla Jsi vrcholu lásky. Naplnil Tě Duch svatý a Otec se Synem Ti vložili na hlavu královskou korunu, abys byla Královnou nebe i země. Maria, Královno, sám Bůh Tě pozdravil, andělé Tě velebí i všechna pokolení lidí Tě chválí. My se k nim připojujeme. Zdrávas, milostiplná, Pán s Tebou. Královno posvátného růžence! Amen! Aleluja!

Jako kdysi v Nazaretě, tak je také nyní na vrcholku svého štěstí a své moci, je jen pokornou Dívkou Páně. A ve svých vlastních očích nebude ničím jiným, než když šla cestou bolesti na Golgotu: jako vždy stejná – Dívka Páně. Také pod korunou hvězd si uchovala pokorné srdce.